

stede, saameget mere som vi nødvendigviis maae bygge paa den Forudsætning, under hvilken hele Loven kan siges at være forelagt, at Regjeringen baade vil og maa søge at gjøre denne Tidsfrist saa kort som muligt. Det forekommer mig iøvrigt, at være godtgjort igjennem de forskjellige Udtalelser, at man nu ikke vil have nogen Vanskelighed ved at komme til den Erkjendelse, at det er saavel et Gode som en Nødvendighed for Staten i det Hele at tilveiebringe Told-eenhed, og at der allerminst fra det Commercielles, fra Samsærdselens Standpunkt vil kunne indvindes Noget derimod. Vel er der bleven fremsat Indvendiger af den Ape Kjøbenhavnsk Rigsdagsmand (Rothe), deriblandt: at allerede den nærværende Tilstand, der danner Adskillelse mellem Danmark-Slesvig og Holsteen, skulde have bidraget til mere at udvikle Industrien i Slesvig; men det er ikke nærmere bleven belyst, og det skulde vistnok ogsaa falde vanskeligt at oplyse, at Industrien har udviklet sig paa en anden Maade, end til enkelte Industrielles Bedste, ved at benytte den Beskyttelsestold, som er fremkommen for deres Industrie derved, at de ere afstaaerne fra den holsteenske Concurrence. Det Samme gjælder naturligviis om Fabricanter i Danmark, og jeg kan derfor vel indsee, at der ikke kan være stor Tilsvielighed fra deres Standpunkt til her eller i Slesvig at vuisse Forholdene forandrede. Men paa den anden Side kan jeg heller ikke forklare mig, hvorledes man ikke aabent maatte ville vedkjende sig, at det maa være i Consumenterens særlige Interesse, at Markedet i den størst mulige Udstrækning bliver forsynet med Fabrications-Artikler under ligeartede Samsærdsels-Betingelser.

Den samme ærede Rigsdagsmand har endvidere bemærket, at det var en Indvendning, man havde gjort imod Toldgrændsen ved Eideren, at den havde forhindret den Transithandel, som ad den Vej sandt Sted, men at det dog havde vlist sig, at Transithandelen ikke blomstrede mindre. Jeg troer, at han derved bedst

har godtgjort Nødvendigheden af, at man heller ikke ved Toldgrændser eller andre kunstige Delingsmidler bør affjære Handelen sine naturlige Communicationsmidler og Veie.

Den politiske Side af Sagen, forsaavidt der tilveiebringes en Enhed imellem Danmark-Slesvig og Holsteen, skal jeg ikke dvæle videre ved; og det saameget mindre, som jeg ikke kjender noget til den tid paaberaabte tydske Forbunds høi, som skulde existere i Holsteen, og som det kunde være interessant nok, af dem, som paastaae den, at see nærmere belyst, og see oplyst, hvorledes Forbundet paa nogen Maade skulde kunne øve Indflydelse paa Toldlovgivningen for Holsteens Vedkommende. Erfaringen maatte forøvrigt vistnok have lært os, at der er intet Punkt i de forskjellige tydske Stater, hvis Fyrster ere i Forbund med hinanden, hvori der existerer større Adspaltelse, end netop med Hensyn til Toldspørgsmaalene, og at vel enkelte større tydske Stater have søgt at benytte Toldspørgsmaalet som et Middel til at mede de andre mindre Staters politiske Interesser over til sig, men at netop den allernyeste Tid viser os, at man allermeest heri har forregnet sig. Skulde desuden Tydskland, som et stort Naboland, kunne komme til at udøve nogen Indflydelse paa vore Told- og mercantile Forhold, saa vil der jo mindst være Anledning til Frygt herfor, og saa vil jo denne Indflydelse netop i en betydelig Grad og bedst svæffes, naar Holsteen saa nær som muligt drages med i Danmarks og Slesvigs materielle Interessers Omraade, og det saameget mere, da Holsteen i Forbindelse med Slesvig og Jylland, som Fastsland, ved deres geographiske Beliggenhed ere saa aldeles beslegtede i Interesser med hinanden, at man derfor vistnok ogsaa, navnlig paa dette Fastslands saavel dets danske som dets tydsktalende Deel, føler den største Trang, til, snarest muligt at see denne Told-eenhed tilveiebragt, og vistnok vil være Regjeringen taknemmelig for at den fremflynder alle de Foranstaltninger, som kunne føre til dette Maal.